

1. En annan galning trodde och Mitt hår
af silke vara; Min hals, han sade, wore gjord
Af alabaster bara. En gammal blilig kärleks-
narr Skrek i sin djupa smärta, Då han af
mig utskrattad blef: "Du har ett stenhårdt
hjärta!"

2. Den tåckaste bland gracerna, Som sköna
Behus tjena, I fågring, sad' man, war ett
noll Emot mig stackars Lena, Som, utan både
far och mor, I herrgårdstjenst är stadder Hos
samma rika brukspatron, Som wid mitt dop
stod fadder.

3. Den ene narren på min hand Wäl tu-
sen Lykar tryckte; Den andre sakta uti skolen
Mig tätt och ofta ryckte; I vinden mig den
trede nöp Och ropte: sköna blomma! Du är för
landet alltför tåck, Du bär till staden komma.

4. På knäna många föllo ned Och sade till
min ära, Att jag som drottning wore wärd
Att diademets bära, Att som gudinna hyllning
få Af alla manspersoner, Och att tillbedjas af-
wer allt, I kjojer och på throner.

5. Kort sagdt: jag bara dylikt snack Af
stadsborna fick höra; De allting annorlunda
se, Än wi på landet göra; Och skälet dertill
will jag nu I tyfthet er berätta: Det wäller
ögonen af glas, Som de på näsan sätta.

1. En annan galning trodde och Mitt hår
af silke vara; Min hals, han sade, wore gjord
Af alabaster bara. En gammal blilig kärleks-
narr Skrek i sin djupa smärta, Då han af
mig utskrattad blef: "Du har ett stenhårdt
hjärta!"

2. Den tåckaste bland gracerna, Som sköna
Behus tjena, I fågring, sad' man, war ett
noll Emot mig stackars Lena, Som, utan både
far och mor, I herrgårdstjenst är stadder Hos
samma rika brukspatron, Som wid mitt dop
stod fadder.

3. Den ene narren på min hand Wäl tu-
sen Lykar tryckte; Den andre sakta uti skolen
Mig tätt och ofta ryckte; I vinden mig den
trede nöp Och ropte: sköna blomma! Du är för
landet alltför tåck, Du bär till staden komma.

4. På knäna många föllo ned Och sade till
min ära, Att jag som drottning wore wärd
Att diademets bära, Att som gudinna hyllning
få Af alla manspersoner, Och att tillbedjas af-
wer allt, I kjojer och på throner.

5. Kort sagdt: jag bara dylikt snack Af
stadsborna fick höra; De allting annorlunda
se, Än wi på landet göra; Och skälet dertill
will jag nu I tyfthet er berätta: Det wäller
ögonen af glas, Som de på näsan sätta.

GS 868

Enenne alldeles Nya och mycket wackra

W i s o r.

Den Första:

Prestens dotter i Taubenhain.

I Kyrkoherdens trädgård wid Taubenhain ic.

Den Andra:

Lenas äfwenlyr i Staden.

Jag länge önskat att till staden få komma ic.

Uppsala,
hos J. V. Sundström, 1849.

"Saa i disse la lilla og lille, det smukke
den freidde og hure den brødt, alle den af-
berømmen, de der som kom? Det skal tale
angra dig, fide!"

WILHELM BUCHHOLZ